

Ölümsüzlüğe Geçen Çoban

– Tuna M.Yaşar · 29 Mart 2023

Efsane diye anlatılıyordu ama anlatılar gerçektir. Milattan dokuz bin yıl önce geçmişti ölümsüzlüğe. Adı Muhterem'di. Yaşadığı binlerce yıla rağmen geçmişini gayet iyi biliyor ve hatırlıyordu. Tarihini her yıl inzivaya çekildiği mağarasında yazıyor ve istifliyordu.

Peşinde ona düşman olan ve ölümsüzlüğü bulduğu için onu, yok etmeye çalışan Kaya isimli kişinin takibindeydi. Kaya için ölümsüzlük onu önce bulanın hakkıydı. Kaya'nın mahiyeti on dokuz kişiydi. Ve Kaya en sadık arkadaşına,

“Gizlimizi bulan Muhterem ile karşılaştığımız an yargılamadan yok etmeliyiz. Ona kendini savunma hakkı vermemeliyiz. Bizim biricik ölümsüzlük kaynağımızın keşfedilişi binlerce yıl oluyor. Söyle bana biz ölümsüzlüğü başkalarına mı kaptıracağız?” diye konuştu.

Kaya'nın sadık arkadaşı Mansız “Ey ölümsüzlüğün koruyucusu arkadaşım, biliyorum ki Muhterem kendini yenilemek için yeniden gizli pınarımıza gelecek. Tıpkı bizim her yıl içtiğimiz ab-ı hayattan o da içecek. Diyorum ki bir tuzak kursak.”

Kaya “Bizlere bu yakışmaz. Yücelik suyu içene izin vermektir. İçenin hakkececeği ise içtikten sonra olmalı.” İki arkadaş uzun süre tartışıp durdular. Ama bir sonuca varamadılar. Onlarda biliyordu ki ölümsüzleri koruyan gizli bir güç vardı. Bu kendilerinde de vardı. İsteklerine kavuşmak için kendilerini çevreleyen görünmez gücün üstüne çıkmaları gerekiyordu.

Muhterem mahiyetine yeni bir kişi katmakla meşguldü. O her sene ölümlü birini bulur ona ab-ı hayattan içirtir ve ordusunun sayısını artırır. Mahiyeti ona itaatin yemek içmek gibi gerekli olduğunu bilirlerdi. Muhterem bir köye girmişti. Yolda koyun sürüleri ve bir çobanla karşılaştı. Muhterem selam verdi. “Ey çoban sana ihtiyacım var. Ve benim koyunlarım içinde çobanlık yapar mısın?” dedi.

Çoban “Ben seni tanımıyorum. Sen hangi köydensin?”

Muhterem “Farz et ki bu güttüğün koyunlar benim. Ve ben sana ikramda bulunmak istiyorum.”

Çoban “İkramsa o zaman değişir. Bana ne ikram edeceksin?”

Muhterem “Ben senin ismini bile biliyorum. Senin adın Yaver. Ve ben sana şerbetimden sunmak istiyorum.”

Çoban Muhteremin verdiği içi su dolu kırbayı başına dikti. O an çoban ölümsüzlerin arasına karışmış oldu. Ve içtiği sudan dolayı soracağı suallere zihninde hemen cevap bulmaya başladı. Kendisini dinç ve sağlıklı buldu.

“Bana ne içirdin öyle?” dedi. “İçtiğim su değil miydi?”

Muhterem “İçtiğin ab-ı hayattı. Artık sende diğerleri gibi ölümsüz oldun”

Çoban “Olabilir ama buna inanmam için aradan yılların geçmesi gerekiyor. Hakkını yememek lazım. İçtiğim sudan sonra kendimi çok iyi hissediyorum.”

Muhterem “Şimdi söyleyeceklerime inan ve beni iyi dinle. Sana daha çok açıklamada bulunurdum ama ben sana ab-ı hayattı içirdiğimde Kaya isimli benim gibi ölümsüz olan birine sinyal göndermiş oldum. Bu sinyal nedir ve kaya kimdir diye boşuna şimdilik sorma. Acilen buradan gitmemiz gerek. Hem de dünyanın öteki ucuna.”

Yaver “Bu koyunlar ne olacak peki?”

Demişti ki Muhterem Yaver’in kolunu tuttu. Bir anda gözden kayboldular. Hemen ardından Kaya ve yardımcıları belirdi. Kaya koyunlara şöyle bir baktı. Kararını verdi.

“Kaçırdık onları. Ama bu gün mutlaka burayı düşüncelerinden geçirecekler. Bizim en iyi takibimiz düşüncelerdir. En ufak düşündükleri an biz onları bulduk demektir. Bu gece buradayız. Köylülerin hiç birine görünmeyin. Ve kaçanların düşünce sinyallerine yoğunlaşın.” Dedi.

Bir anda gözden kayboldular. Bir yere gitmemişlerdi. Yine o bölgedeydiler. Sadece görünmez olmuşlardı.

Muhteremin yeryüzünde kimsenin bilmediği hepsi, ayrı ülkelerde on beş adet mağarası vardı. Ve o mağaralara insanoglunun mağara devrinden bu yana hiç girilmemişti. Muhterem İngiltere’deydi. Ve güvendiği mağaradaydı. Yardımcılarına konuşma yapıyordu.

“Yaptığımız her yeni işte düşmanlarımıza bizi, takiplerinde işlerine yarayacak kırıntılar bırakırız. Ve ben bu mağarama ilk defa sizlerle birlikte giriyorum. Şuna eminim ki bir şeyi ne kadar çok yaşarsak o şeyin daha çok sahibi oluruz. O yüzden burada fazla kalamayacağız. Sizlere şunu söylüyorum. Aramıza yeni bir ölümsüz katıldı. Ona bilmediklerini öğrenmede yardımcı olun. Bilmedięi en önemli şeylerden biri uzak mesafelere uzak ülkelere anında mekan atlamak. Dięeri ise harcamak için kullanacağımız altınlar. Bu ölümsüzlüğe ilk başlayanlar için gerekli. Yaver’e taşı nasıl altına çevirdiğinizi öğretin.”

Mesut isimli ölümsüz araya girdi. “Arkadaşım İsmail ve ben Yaver’i en iyi şekilde eğiteceğiz. Ve kusursuz bir ölümsüz yapacağız. Onu bize verin.”

Muhterem “Peki istediğiniz gibi olsun. Onu size havale ettim.”

Mesut “Efendim burada haddinden fazla sinyal verdik. Buraya Kaya ve yardımcılarının gelmesi an meselesi.”

Yaverin kolunu tutan bu sefer İsmail oldu. Ve bir anda orada bulunan hepsi göz ününden kayboldu.

Hemen ardından Kaya ve yardımcıları peyda oldu. Mağara yeni gelenlerle kasvetli bir ortama büründü. Mekan atlamadan dolayı bir duman sarmıştı içeriyi.

Kaya mağaranın içini gözleri ile şöyle bir süzdü. “Artık Muhterem ve yardımcıları buraya gelemez bir daha. İşte bu iyi bir şey. Bir bir mağaralarını ele geçiriyoruz.”

Yardımcısı Mansız Efendim biz bu düşünce takibini boş versek. Biz onları düşünerek kendimizi bizden daha kadim ölümsüzlere yem etmiş oluyoruz.”

Kaya “Doğru söylüyorsun. Bu uzun zamandır benimde aklımda. Yeni bir yöntem geçmeliyiz. Bu sefer içimize ayan olan duygularla hareket edeceğiz. Peşinde olduğumuz Muhteremi bu yol ile de takip edebiliriz. Yani düşüncenin peşinden değil hislerimizin peşinden gideceğiz. Zaten biz ölümsüzlerin en iyi duyusudur hislerimiz. Gidiyoruz.” Ve bir anda mağara bomboş oldu. Gözden kayboldular.

Mesut ve İsmail yeni ölümsüz çoban Yaver’i Rusya’ya götürmüşlerdi. Rusya’da gece yarısı olmuştu. Bir bardaydılar.

Mesut “Yaverciğim biz ölümsüzlere içki alkol fena halde dokunur. O yüzden ilk öğrenmemiz gereken alkole hayır diyoruz. İkinci bırakacağımız şey undan yapılan her yiyecek. Üçüncüsü yok. Bunlara dikkat etmezsek ve kazar alkol alırsak burnumuzdan kan akmaya başlar.”

Çoban Yaver “Peki bara niye geldik. Burada biradan başka içecek yok. Söyleyin bana. Ne yiyelim ne içelim?”

Mesut “Bizim için burada sadece müzik söz konusu. Ama istersen sigara içebilirsin. Yiyeceğe gelince yalnız bozdurduğumuz altınların parasını kullanabiliriz. Başka türlü para kullanamayız. Ve şu an canım fena halde pizza çekiyor.” Dedi. Gece onlarındı artık. Müzikte dinleyecekler pizza da yiyeceklerdi.

Tuna M. Yaşar